

Î N C H E I E R E

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Iuliana Oprea

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Russu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bujor Boris împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51, Camerei Înregistrării de Stat, intervenient principal Andrei Russu, intervenienți accesorii Afanasiev Galina, Macuha Tamara, Draganiuc Aliona, Coșciug Ghenadie, Kațîf Miki, Chirilova Polina, Bodrun Iurie, Bîtca N., Coroi Petru, Carpișenco E., Uspencin V., Bambuleac I., Corman V., Vilihovici A., Cozișcurt Valentina, Bulat S., Nagara O., Stanciuc Ecaterina și Culicova Maria cu privire la recunoașterea nulă a proceselor-verbale ale ședințelor împuterniciților și ale cărmuirii cu anularea deciziilor emise la aceste ședințe și contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Russu Andrei și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2014,

c o n s t a t ă

La 19 aprilie 2012, Bujor Boris a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alionei Draganiuc, Ghenadie Coșciug, Miki Kațîf, Polinei Chirilova și lui Iurie Bodrun, intervenient accesoriu CCL nr. 51 cu privire la recunoașterea nulă a procesului-verbal al ședinței cărmuirii din 26 februarie 2012 și a deciziei emise la această ședință.

În motivarea acțiunii Bujor Boris a indicat că prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 august 2008 (menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 august 2011) dînsul a fost numit în calitate de președinte al CCL nr. 51 pînă la alegerea președintelui conform Statutului CCL nr. 51 și obligată Camera Înregistrării de Stat să înregistreze modificările corespunzătoare în Registrul de Stat al persoanelor juridice, cu dispunerea executării imediate.

Susține reclamantul că prin decizia din 22 august 2008, Camera Înregistrării de Stat a efectuat modificările corespunzătoare, înregistrînd și consemnînd în Registrul de Stat al persoanelor juridice pe dînsul în calitate de președinte al CCL nr. 51.

Însă, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2012, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 11 august 2011 și hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 august 2008 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii lui Denis Ulanov împotriva CCL nr. 51 cu privire la numirea lui Bujor Boris în calitate de președinte al cooperativei.

Menționează reclamantul că, în scopul alegerii membrilor împuterniciților, cârmuirii și a noului președinte al CCL nr. 51, la 06 aprilie 2012 a avut loc adunarea generală, unde, din cauza lipsei de cvorum, nu a fost luată nici o decizie.

În perioada 10 – 14 aprilie 2012 au mai fost petrecute alte adunări generale a membrilor CCL nr. 51 din scările blocului locativ, unde la fel nu a fost luată nici o decizie din același motiv.

Declară reclamantul că la 09 martie 2012, a primit scrisoare din numele unui grup de persoane, identificându-se ca fiind noua componentă a cârmuirii, prin care i s-a adus la cunoștință precum că la 26 februarie 2012 dâșii au fost aleși în calitate de noii membri ai cârmuirii și ales un nou președinte a CCL nr. 51, fiind anexată la aceasta procesul-verbal al ședinței respective.

Consideră reclamantul că noii membri ai cârmuirii a CCL nr. 51 au fost aleși ilegal și cere să fie recunoscute nule procesul-verbal al ședinței cârmuirii din 26 februarie 2012 și decizia emisă la această ședință.

La 15 octombrie 2014, a intervenit în proces în calitate de intervenient principal din partea reclamantului, Andrei Russu, formulând propriile pretenții împotriva Alionei Draganiuc și CCL nr. 51, invocînd că a participat la toate ședințele adunării generale a CCL nr. 51, care a avut loc în perioada anilor 2011 – 2012, susținînd că la nici una din aceste ședințe nu a fost întrunit numărul necesar de voturi, respectiv nu este clar cum au fost aleși presupușii noii membri ai cârmuirii cooperativei.

Consideră Andrei Russu că Draganiuc Aliona a fost aleasă ilegal în calitate de administrator al CCL nr. 51 în lipsa actelor juridice întocmite corespunzător.

Solicită Andrei Russu să fie recunoscute nule procesul-verbal al ședinței cârmuirii din 26 februarie 2012, decizia emisă la această ședință și decizia Camerei Înregistrării de Stat din 20 aprilie 2012, prin care a fost înregistrat și consemnat în Registrul de Stat al persoanelor juridice în calitate de administrator al CCL nr. 51 - Draganiuc Aliona.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul Bujor Boris și-a concretizat și majorat pretențiile din acțiune, înaintându-le împotriva CCL nr. 51, Camerei Înregistrării de Stat, intervenient principal Andrei Russu, intervenienți accesorii Afanasiev Galina, Macuha Tamara, Draganiuc Aliona, Coșciug Ghenadie, Kațif Miki, Chirilova Polina, Bodrun Iurie, invocînd că ulterior a mai aflat că în afară de procesul-verbal al ședinței cârmuirii din 26 februarie 2012 a mai fost întocmit un proces-verbal din 28 martie 2012, avînd aceiași ordine de zi, prezentat Camerei Înregistrării de Stat cu scopul înregistrării în Registrul de Stat al persoanelor juridice în calitate de președinte al CCL nr. 51 pe Aliona Draganiuc.

Mai mult decît atît, la 26 februarie 2012 a mai fost întocmit ilegal un proces-verbal al adunării împuterniciților CCL nr. 51 prin care a fost aleasă noua componentă a cârmuirii, iar persoanele indicate în procesul-verbal vizat, ca fiind

membrii împuterniciți, nu au fost alese de către nimeni în această calitate, precum și nu a fost petrecută vre-o adunare în acest sens.

De asemenea, declară reclamantul că Camera Înregistrării de Stat la emiterea deciziei din 20 aprilie 2012 trebuia să verifice toate documentele confirmative depuse pentru înregistrarea noului președinte a CCL nr. 51, să verifice competența și componența organelor de conducere ale cooperativei, care au ales noul președinte al acesteia, respectiv pîrîtei nu i-a fost prezentat proces-verbal al adunării împuterniciților CCL nr. 51 din 26 februarie 2012, care a servit ca temei pentru acțiunile ulterioare de alegere a noului președinte a CCL nr. 51.

Solicită reclamantul recunoașterea nulă a procesului-verbal al ședinței împuterniciților din 26 februarie 2012 și deciziei emise la această ședință, procesului-verbal al ședinței cârmuirii din 26 februarie 2012 și deciziei emise la această ședință, procesului-verbal al ședinței cârmuirii din 28 martie 2012 și deciziei emise la această ședință, precum și deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 20 aprilie 2012 privind înregistrarea și operarea modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice privitor la organul executiv al CCL nr. 51 – Draganiuc Aliona cu restabilirea în Registrul de Stat al persoanelor juridice a datelor anterioare.

În final, Bujor Boris și-a mai concretizat și majorat pretențiile din acțiune, înaintându-le împotriva CCL nr. 51, Camerei Înregistrării de Stat, intervenient principal Andrei Russu, intervenienți accesorii Afanasiev Galina, Macuha Tamara, Draganiuc Aliona, Coșciug Ghenadie, Kațf Miki, Chirilova Polina, Bodrun Iurie, Bîtca N., Coroi Petru, Carpișenco E., Uspencin V., Bambuleac I., Corman V., Vilihovici A., Cozișcurt Valentina, Bulat S., Nagara O., Stanciuc Ecaterina și Culicova Maria, solicitînd, pe lîngă cele înaintate anterior pe care le susține, și recunoașterea nulă a procesului-verbal al membrilor împuterniciților al CCL nr. 51 din 12 mai 2011, prin care au fost aprobați noii membrii împuterniciți și reaprobați cei aleși anterior, pe care îl consideră ilegal, deoarece la această ședință nu a fost întrunit cvorumul necesar de voturi, la aceasta au participat persoane neîmputernicite, precum și nu ținea de competența adunării generale a împuterniciților să emită decizia luată la această ședință, dar a adunării generale a membrilor cooperativei, precum și recunoașterea nulă a deciziei emise la această ședință.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Russu Andrei și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2014.

La 10 februarie 2015, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Andrei Russu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2014 cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Andrei Russu a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele administrate la dosar, fapt ce a adus la încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, și în special acestea au ignorat faptul că la toate adunările generale a CCL nr. 51, care au fost petrecute în

perioada anilor 2011 – 2012, nu a fost întrunit cvorumul necesar de voturi, respectiv toate procesele-verbale ale ședințelor CCL nr. 51 din 26 februarie 2012, din 28 martie 2012 și din 12 mai 2011, precum și deciziile emise la aceste ședințe, sunt lovite de nulitate. De asemenea, persoanele care au participat la ședința din 26 februarie 2012 nu erau împuternicite să adopte decizii din numele a 240 de membri ai CCL nr. 51.

La 27 februarie 2015, în adresa CCL nr. 51, Bujor Boris, Alionei Draganiuc și Camerei Înregistrării de Stat au fost expediate copiile recursului declarat de către Andrei Russu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor.

La 19 martie 2015, doar CCL nr. 51 a depus referință, solicitând să fie considerat ca inadmisibil recursul declarat de către Andrei Russu cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014 și hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2014, pe care le consideră întemeiate și legale.

Restul părților nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Andrei Russu în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau

în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Russu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul consideră că nu poate fi reținut ca motiv al admisibilității prezentului recurs argumentul invocat de către recurentul Andrei Russu precum că instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat faptul că la toate adunările generale a CCL nr. 51, care au fost petrecute în perioada anilor 2011 – 2012, nu a fost întrunit cvorumul necesar de voturi, respectiv toate procesele-verbale ale ședințelor CCL nr. 51 din 26 februarie 2012, din 28 martie 2012 și din 12 mai 2011, precum și deciziile emise la aceste ședințe, sunt lovite de nulitate, deoarece contravine materialelor dosarului.

Or, procedura de convocare a adunării generale a membrilor CCL nr. 51 a fost respectată în strictă conformitate cu prevederile pct. 77 din Statutul cu privire la alegerea organelor de conducere a CCL nr. 51, aceasta fiind petrecută după emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2012, prin care a fost respinsă acțiunea lui Denis Ulanov împotriva CCL nr. 51 cu privire la numirea lui Bujor Boris în calitate de președinte al cooperativei.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că persoanele care au participat la ședința din 26 februarie 2012 nu aveau împuterniciri să adopte decizii din numele a 240 de membri ai CCL nr. 51, deoarece atât instanța de apel, cât și prima instanță cu certitudine au stabilit că în perioada 2008 – 2012 (președinte Boris Bujor) nu au fost convocate adunări generale pentru alegerea membrilor împuterniciților, iar prin prisma Statutului CCL nr. 51, împuterniciții î-și îndeplinesc obligațiile lor, inclusiv de a alege președintele, pînă la momentul cînd vor fi aleși alții noi.

Cu atît mai mult că, argumentele invocate de către recurent au constituit deja obiect al dezbaterilor judiciare atît în instanța de apel, cît și în prima instanță, cărora li s-a dat o apreciere juridică corespunzătoare.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie

efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Russu ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrei Russu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea